UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Pancratij martyris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43699

Visual Library

Sulpitij & Seruiniani cædes.

didit, qui eos in Chriſti confeſſione mirè conſtan-
tes capite plecti iuſſit: quorum corpora fideles in
prædio eorum via Latina ſecundo milliario poſue-
runt: quo in loco exuberat virtus martyrij eorum
vſque in præſentem diem. Poſt hæc Luxurius abijt
Taracinas ad virgines Chriſti, & vt vidit præcla-
conſtanterque dæmoniorum cultum execrãtes, ab-

Item Domitillæ, &c.

latis omnibus, quæ habebant, eo in cubiculo, in quo
pariter morabantur, ſubiectis flammis eas exuſſit.
Altero die ſanctus Cæſarius diaconus eò veniẽs ca-
ſtiſſima ſacrarum virginum corpora prorsùs illæſa
reperit: quæ in nouo condens ſarcophago, hum
altiùs effoſſa, ſepeliuit.

MARTYRIVM S. PANCRATII. EX E
quod ſyncera fide apud Surium habetur. Paſſus
anno Chriſti 30?. ætatis ſuæ 14. Marcellini Pap.
anno 7.

12. Maij.

ILlis fortè tẽporibus, quibus Diocletianus & Ma-
ximianus Imperatores Chriſtianos diris crucia-
tibus ad ſimulacrorum venerationem compel-
lebant, fuit apud prouinciam Phrygiam Cledon-

Cledonius pater Pancratij.

quidam vir egregia nobilitate clarus, qui ex am-
coniuge filium habebat nomine Pancratium. Cu-
que poſt aliquod vitę ſpatium corporis infirmitate
correptus ad alteram ſibi vitam migrãdum eſſe cer-

Dionyſius patruus Pãcratij.

neret, vocato ad ſe Dionyſio fratre, vnice ei filium
ſuum Pancratium commendauit, orans atque ob-
crans, & per omnipotentẽ Deum quoque adiurans,
vt vniuerſas facultates, quas relinquebat, amplis-
mas fideliter & accuratè nepoti ſuo conſeruaret.
Ità mortuo Cledonio, Dionyſius ſumma fide Pan-
cratium curandum ſuſcepit, tantaque beneuolentia
ac ſtudio tractauit, vt paterni amoris affectum-

…ni non potuiſſet. Poſt triennij autem tempus Ro-
…am cum Pancratio profectus, in mõte Cælio cum
…ni familia & dæmoniorum ſuorum ſimulacris
…dem fixit. Ibi tum propter perſecutionis acerbi-
…em Romanus Pontifex in vico Dionyſij & Pan-
…atij latitabat: cuius egregias virtutes Dionyſius
…cognouit, quomodò populũ cum idolorum cul-
…miſerrimè conflictantem in æternæ ſalutis viam
…duceret, vehementer eius amore inflammari cœ-
…prorſus vt viam omnem modumq́ue exquire-
…, quò cum Pancratio eius conſpectu & collo-
…io frui poſſet. Itaque die quadam pedibus Euſe-
…totius ſanctitatis viri (is Ianitoris officio apud
…ontificem fungebatur) aduoluti rogârunt, vt ad
…ontificem adduci mererentur. Fuêre continuo be-
…gnè admiſſi (cæleſti namq́ue oraculo de eorum
…entu Pontifex monitus erat) & peramanter ex-
…pti. Illi autem demiſſo corporis habitu ad ter-
…m vſque Pontificem venerantes, Chriſtum ſibi,
…em hactenùs ignoraſſent, prædicari poſtularunt.
Tum Pontifex maiori delibutus gaudio eorum
…ulato ſatis fecit egregiè, atque poſt dies admo-
…m viginti ſacris aquis expiatos intra ſanctæ ma- Dionyſius & Pancratius poſt catecheſin baptĩzantur.
…Eccleſiæ limina recepit. Eo igitur beneficio af-
…i adeò in Dei timore animis feruére cœpe-
…, vt etiam vltrò ſeſe perſecutoribus offerrent.
…multò pòſt Dionyſius Deo charus ex hac mi- Dionyſij obitus.
…a & caduca vita ad alteram illam in omni ſe-
…lorum æternitate beatam migrauit. Cùm au-
… paganorum in Chriſtianos furor indies au-
…entum caperet: adeò vt Chriſti cultores etiam
…ſtra cauſa ad ſupplicia & mortem raperentur,
…er alios comprehenſus etiam Pancratius propter Pancratius comprehenditur.
…alium ſplendorem Diocletiano oblatus eſt.

Tyrannus autem viſo Pancratio vehemẽter ad vultûs eius pulchritudinem obſtupuit; & ſine fine admirans quòd in tantilla ætate ad mortem pro Chriſti gloria ſeſe offerret, ſic eum affatus eſt: Infantule, conſulo tibi vt omiſſa, qua tenéris, vanitate, mihi conſentias, & ab hac Chriſtianorum inſania diſcedas: reddasq́; te natalibus tuis. Ego enim te propter patrem tuũ, qui mihi in vita amiciſſimus fuit, honoribus & diuitijs auctũ loco filij habebo. Quòd ſi verò ſpretis pietatis meæ monitis Chriſto adhærere pergis, iubebo te crudeli internecione [illegible] & corpus tuum flammis exuſtum etiam ſepulturæ honore ſpoliari.

Pancratius puer præclarè reſpõdet Diocletiano.

Ad hæc Pancratius animo planè virili reſpondit: Noli fruſtrà errare, domine Imperator, vt dum vides puerum annorum duodecim, credas mihi minus aut ſenſûs aut ſapientiæ ſupereſſe. Dominus enim noſter Ieſus Chriſtus eam nobis mentem & intelligentiam contulit, vt nullos prorsùs aut principum aut iudicũ terrores timeamus. Porrò dij, quos me hortaris colere, plani & impoſtores ſunt, qui nec ſuis pepercêre parentibus, & fratrum [illegible] ſe ſtupris contaminarunt: ità vt ego ſatis mirari nequeam, quomodò non fœdum & turpe ſit apud [illegible] illos colere, quorum ſi ſimiles eſſe ſcires famulos tuos, iure in eos animaduerteres. Diocletianus [illegible] auditis, iuſſit eum ſine mora in viam Aureliam [illegible] duci, & capitis ibidem ſententiam ſubire: ne [illegible] ro victus ſempiterna ignominia notaretur. [illegible] miniſtri Pancratium ad deſignatum locum adduxerunt & capitis ſupplicio affecerunt. Octauilla [illegible] corpus eius noctu ſublatum cum aromatibus [illegible] pulcro condidit 4 Idus Maias. Eodem tempore [illegible] teris claris natalibus orta, virgo ſacratiſſima, [illegible]

Capite truncatur.

rij palmam adepta eſt; Diocletiani Nono & Maximiani Octauo (incertum vtrũ Imperij vel Conſulatus) anno. Porrò Pãcratius quàm pręclaris poſt mortem miraculis floruerit, teſtatur Gregorius Turonenſis, qui ait: Si cuiuſquã mens inſana iuramentum inane proferre voluerit, priùs quàm ſepulcrũ accedat, hoc eſt, antè quàm vſque ad cãcellos, qui ſub arcu habentur, vbi clericorum pſallẽtium ſtare mos eſt, accedat, ſtatim aut arripitur à dæmone, aut præceps in pauimentum ruens amittit ſpiritum.

Vide Baron. Tom. 2. anno Chriſti 304.

Lib. 1. cap. 39. de glo. mar.

VITA S. MODOALDI TREVIRORVM Epiſcopi. ex ea quæ eſt per Stephanum Abbatem Lobienſem. Vixit circa annum Domini 720.

INter præclaros & præcipuos ſumma ſanctitate & ingenuitate viros, quorũ fide, doctrina, moribus, & virtutibus ſancta fulget Eccleſia, S. Modoaldus inclyta Aquitanorum proſapia ortus haud extremas obtinet. Etſi autem propter vetuſtatem et ſcriptorum abolitionem minùs nobis compertum ſit, quibus auis aut maioribus vel quàm digna ſtirpe tam inſignis arbor prodierit, tamen ex propinquis & cognatis, nomine, gloria, & honore, terrarique celeberrimis, quorum virtute publica floruit, quorumque potentiam totus orbis extimuit, tam charta quàm fama genus eius incognitũ non eſt. Nam ſoror eius, Itta nomine, mulier admodum venerabilis, ſtabili matrimonij vinculo clariſſimo Duci Pipino coniuncta fuit, quę defuncto marito, propriæ domûs faſtigia, ſpe ſecundarũ nuptiarum procis multis inciſa, in eccleſiam cõmutauit, et à ſancto Amando Traiectenſi Epiſcopo ſacrum ſanctæque religionis habitum ſuſcepit. Iam quàm clarè genus & nobilitas Modoaldi ex liberis

12. Maij.

Nobile & præclarum genus S. Modoaldi.

Itta ſoror eius.

beris